

Zygmunt Ziątek

"Teatr niekonsekwencji", Tadeusz Różewicz, Warszawa 1970 : [recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 14/41, 216

1971

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

/II/ PUTRAMENT Jerzy: Pół wieku. Literaci. Czyt. Warszawa 1970 s. 319, 5 nrb. zł 25,-

Czwarty tom wspomnień J. Putramenta obejmuje okres od lata 1950 r. do początków roku 1956; podtytuł określa najważniejszy krąg zainteresowań autora, który był w tym czasie sekretarzem generalnym Związku Literatów Polskich i uczestniczył czynnie w polityce kulturalnej tamtej epoki. Określa to punkt widzenia Putramenta-współautora tej polityki, osobiście zaangażowanego w kolejne akcje, które referuje /ukrywając niejednokrotnie bohaterów pod kryptonimami i pseudonimami/.

BP/41

J.O.P.

/II/ RÓŻEWICZ Tadeusz: Teatr niekonsekwencji. PIW. Warszawa 1970 s. 93.

Tom zawiera dwie sztuki /"Śmieszny staruszek" i "Stara kobieta wysiaduje"/ oraz szkice, z których jeden jest polemiką z J. Kottem /z 1965 r./ w sprawie "Hamleta" /Różewicz przeciwstawia się metaforze Kotta o "gąbce nasiąkającej aktualnością" - z obawy przed dowolnością i partykularyzmem aktualizacji/, dwa zaś - komentarzami do własnej twórczości. "Przyrost naturalny" /1966/ - to historia nie napisanej sztuki pod tym tytułem, przedstawiająca autorską koncepcję "teatru wewnętrznego"; "Teatr niekonsekwencji" /notatka napisana do programu studenckiego teatru "Step" w Gliwicach/ jest komentarzem do "Kartoteki" i charakteryzuje twórczość dramatyczną autora jako bezustanną polemikę z dzisiejszym teatrem i "recenzentami".

BP/41

Z.Z.